

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جفری دی ساکس

فرستنده: عثمان حیدری

۰۳ اکتوبر ۲۰۲۳

دشمنی با امریکا خطرناک، مگر دوستی با آن مرگبار است.

ناتو اعتراف می کند که جنگ در اوکراین، جنگ گسترش ناتو است.

در طول جنگ ویتنام، گفته می شد که دولت ایالات متحده مردم را مانند یک مزرعه سمارق پرورش می داد: آنها را در تاریکی نگه می داشت و با کود تغذیه می کرد. دانیل السبرگ قهرمان، اسناد پنتاگون را که دروغگویی بی امان دولت ایالات متحده در مورد جنگ را مستند می کرد، نیم قرن بعد، در طول جنگ اوکراین، این کودها حتی بیشتر هم انباشته شده.

طبق گفته دولت ایالات متحده و نیویارک تایمز همیشه فرمانبردار، جنگ اوکراین “بی دلیل” بود، صفت مورد علاقه نیویارک تایمز برای توصیف جنگ. پوتین که ظاهراً خود را با پتر کبیر اشتباه گرفته بود، به اوکراین حمله کرد تا امپراتوری روسیه را احیاء کند. اما هفته گذشته، دبیرکل ناتو، ینس ستولتنبرگ، در واشنگتن مرتکب اشتباهی شد، یعنی او به طور تصادفی حقیقت را بیان کرد.

در سخنرانی خود در پارلمان اتحادیه اروپا، ستولتنبرگ روشن کرد که اصرار امریکا بر گسترش ناتو به اوکراین علت واقعی جنگ بود و دلیل ادامه آن تا به امروز است. در اینجا سخنان روشنگر ستولتنبرگ آورده شده است:

«پیش‌زمینه این بود که رئیس‌جمهور پوتین در پائیز ۲۰۲۱ اعلام کرد و در واقع یک پیش‌نویس قراردادی را ارسال کرد که ناتو باید آن را امضاء می‌کرد تا متعهد شود که ناتو دیگر گسترش نمی‌یابد. این چیزی بود که او به ما فرستاد. و این یک پیش‌شرط برای عدم ورود به اوکراین بود. البته ما این کار را نکردیم.»

«او می‌خواست که ما متعهد شویم که ناتو هرگز گسترش نیابد. او می‌خواست که ما زیرساخت نظامی خود را در محدوده متحدان ناتو که از سال ۱۹۹۷ به ناتو پیوسته‌اند، نگاه داریم، یعنی باید نیمی از ناتو، یعنی تمام اروپای مرکزی و شرقی را از این بخش از اتحاد خود حذف می‌کردیم و یک نوع عضویت درجه دو یا عضویت درجه دوم را معرفی می‌کردیم. ما این را رد کردیم.»

«بنابراین، او [پوتین] تصمیم گرفت جنگ را انتخاب کند تا از گسترش ناتو، بیشتر ناتو، در نزدیکی مرزهایش جلوگیری کند. او دقیقاً نتیجه عکس را از اینکار گرفت.»

برای تکرار: او [پوتین] تصمیم گرفت جنگ را انتخاب کند تا از گسترش ناتو، بیشتر ناتو، در نزدیکی مرزهایش جلوگیری کند.»

اگر پروفیسور جان میرشایمر، من و دیگران همین را گفته باشیم، به عنوان مدافعان پوتین مورد حمله قرار می‌گرفتیم. همان منتقدان هشدارهای جدی در مورد گسترش ناتو در اطراف اوکراین را که بسیاری از دیپلمات‌های برجسته آمریکایی، از جمله دانشمند بزرگ امور خارجه جورج کنان و سفیران سابق ایالات متحده در روسیه جک ماتلاک و ویلیام برنز، مدت‌هاست بیان کرده‌اند، نادیده می‌گیرند یا نادیده می‌گیرند.

برنز، که اکنون مدیر سیا است، در سال ۲۰۰۸ سفیر ایالات متحده در روسیه و نویسنده یادداشتی با عنوان “نه به معنای نه” بود. در این یادداشت، برنز به وزیر امور خارجه کاندولیزا رایس توضیح داد که کل طبقه سیاسی روسیه، نه تنها پوتین، گسترش ناتو را بشدت رد می‌کند. ما فقط به دلیل نشأت این یادداشت از آن آگاه هستیم. در غیر این صورت، ما در مورد چیزی نمی‌دانستیم.

چرا روسیه با گسترش ناتو مخالف است؟ به این دلیل ساده که روسیه ارتش ایالات متحده را در مرز ۲۳۰۰ کیلومتری خود با اوکراین در منطقه بحیره سیاه نمی‌پذیرد. روسیه از این که ایالات متحده راکت های اگیس را در پولند و رومانی مستقر کرده است، پس از این که ایالات متحده یکجانبه معاهده ABM (راکت ضد بالستیک) را لغو کرد، خوشحال نیست و بشدت نگران است.

روسیه همچنین از این واقعیت استقبال نمی‌کند که ایالات متحده در طول جنگ سرد (۱۹۴۷-۱۹۸۹) دست کم ۷۰ عملیات تغییر رژیم انجام داده است و از آن زمان عملیات بی شمار دیگری، از جمله در صربستان، افغانستان، گرجستان، عراق، سوریه، لیبیا، ونزوئلا و اوکراین. روسیه همچنین از این که بسیاری از سیاستمداران برجسته آمریکایی تحت عنوان “استعمارزدایی روسیه” به طور فعال برای نابودی روسیه تلاش می‌کنند، خوش نمی‌آید. این مانند این است که روسیه از ایالات متحده جدائی تگزاس، کالیفرنیا، هاوایی، مناطق بومیان فتح شده و موارد دیگر را مطالبه کند.

حتی تیم زلنسکی می‌دانست که تلاش برای گسترش ناتو به معنای جنگ قریب الوقوع با روسیه است. اولکسی آرسطوویچ، مشاور سابق رئیس‌جمهور اوکراین زلنسکی، توضیح داد که “قیمت ما برای پیوستن به ناتو با احتمال ۹۹.۹ درصد یک جنگ بزرگ با روسیه است”.

آرسطوویچ ادعا کرد که حتی بدون گسترش ناتو، روسیه در نهایت سعی می‌کرد اوکراین را فتح کند، فقط سال‌ها بعد. اما تاریخ این ادعا را رد می‌کند. روسیه خنثی بودن فنلاند و اتریش را دهه‌ها رعایت کرده است، بدون این که تهدید

جدی، چه رسد به تهاجمی صورت گیرد. علاوه بر این، روسیه از زمان استقلال اوکراین در سال ۱۹۹۱ تا سقوط دولت منتخب اوکراین در سال ۲۰۱۴ که توسط ایالات متحده حمایت شد، علاقه ای به تصرف سرزمین اوکراین نداشت. تنها زمانی که ایالات متحده در فبروری ۲۰۱۴ یک رژیم ضد روسی و حامی ناتو را نصب کرد، روسیه کریمه را پس گرفت، زیرا می ترسید که پایگاه بحری بحیره سیاه آنها در کریمه (از سال ۱۷۸۳) به دست ناتو بیفتد.

حتی در آن زمان، روسیه هیچ سرزمین دیگری از اوکراین را مطالبه نکرد، بلکه تنها اجرای توافقنامه مینسک II را که توسط سازمان ملل متحد حمایت می شد، خواستار بود که خودمختاری دونباس را برای روس تبار خواستار بود، نه ادعای روسیه بر این منطقه را. اما به جای دیپلماسی، ایالات متحده یک ارتش عظیم اوکراینی را مسلح کرد، آموزش داد و کمک کرد تا آن را سازماندهی کند تا گسترش ناتو را به واقعیت تبدیل کند.

در پایان سال ۲۰۲۱، پوتین تلاش دیپلماتیک آخر را انجام داد و پیش نویس توافقنامه امنیتی با ایالات متحده و ناتو را برای جلوگیری از جنگ ارائه کرد. هسته اصلی پیش نویس توافقنامه، پایان گسترش ناتو و خروج راکت های ایالات متحده از نزدیکی روسیه بود. نگرانی های امنیتی روسیه موجه بود و مبنای مذاکرات بود. اما بایدن از مذاکرات به دلیل ترکیبی از تکبر، نادرستی و یک برداشت عمیقاً اشتباه، به طور قاطعانه خودداری کرد. ناتو بر این مواضع خود پایبند ماند که ناتو با روسیه در مورد گسترش ناتو مذاکره نخواهد کرد و گسترش ناتو به روسیه اساساً مربوط نیست.

شیفتگی مداوم ایالات متحده به گسترش ناتو عمیقاً غیرمسئولانه و ریاکارانه است. ایالات متحده در برابر محاصره شدن توسط پایگاه های نظامی روسیه یا چین در نیمکره غربی مقاومت خواهد کرد - حتی اگر لازم باشد از زور نظامی استفاده کند - استدلالی که ایالات متحده از زمان دکترین مونرو در سال ۱۸۲۳ مطرح کرده است. اما ایالات متحده نسبت به نگرانی های امنیتی مشروع سایر کشورها نابینا و ناشنوا است.

بله، پوتین تصمیم به جنگ گرفت تا از گسترش ناتو، بیشتر ناتو، به مرز روسیه جلوگیری کند. اوکراین توسط غرور ایالات متحده ویران می شود، که بار دیگر سخن معروف هنری کیسینجر را تأیید می کند که می گوید خطرناک است که دشمن امریکا باشید، در حالی که مرگبار است که دوست او باشید. جنگ اوکراین زمانی پایان می یابد که ایالات متحده یک حقیقت ساده را بپذیرد: گسترش ناتو به اوکراین به معنای جنگ ابدی و ویرانی اوکراین است. بی طرفی اوکراین می توانست از جنگ جلوگیری کند و همچنان هم کلید صلح است. حقیقت عمیق تر این است که امنیت اروپا به امنیت جمعی بستگی دارد، همانطور که توسط سازمان امنیت و همکاری اروپا (OSCE) مورد مطالبه قرار می گیرد، نه به مطالبات یکجانبه ناتو.